

P.Z. br. 296

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-12/13
Urbroj: 50301-25/05-18-7

Zagreb, 15. ožujka 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primijeno:	15-03-2018	
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
411-01/18-01/01	65	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-18-04	/	/

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

- Predmet: Prijedlog zakona o dopuni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: prof. dr. sc. Mirando Mrsić, zastupnik u Hrvatskome saboru)
- mišljenje Vlade
- Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 411-01/18-01/01, urbroja: 65-18-03, od 20. veljače 2018. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o dopuni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: prof. dr. sc. Mirando Mrsić, zastupnik u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o dopuni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio prof. dr. sc. Mirando Mrsić, zastupnik u Hrvatskome saboru, aktom od 15. veljače 2018. godine, iz sljedećih razloga.

Prijedlogom zakona o dopuni Zakona o doprinosima, s Konačnim prijedlogom zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), predlaže se dopuna članka 16. Zakona o doprinosima (Narodne novine, br. 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14 i 115/16), na način da se propiše uvećana stopa doprinosa (od 3,4%) za zapošljavanje u slučaju ako je poslodavac s radnikom sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme. Za rad na neodređeno vrijeme stopa doprinosa ostala bi nepromijenjena, odnosno 1,7%.

Prema dostavljenom obrazloženju predlagatelja, predmetna dopuna Prijedloga zakona trebala bi potaknuti poslodavce da prilikom zapošljavanja mladih osoba sklapaju ugovore o radu na neodređeno vrijeme i samim time utjecati na negativne migracijske trendove koji su najprisutniji u dobnoj skupini do 35 godina.

U točki III. Ocjena i izvori sredstava potrebnih za provođenje zakona predlagatelj procjenjuje da za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Vlada Republike Hrvatske podsjeća da je Zakon o doprinosima jedinstveni propis kojim su uređena sva pitanja vezana uz doprinose za sva obvezna socijalna osiguranja u Republici Hrvatskoj i to:

- vrste doprinosa i stope za obračun
- obveznik doprinosa, obveznik obračunavanja doprinosa i obveznik plaćanja doprinosa
- osnovice za obračun i način njihova utvrđivanja
- obveza i način obračunavanja
- obveza plaćanja i rokovi za uplatu, te
- obveza izvješćivanja.

Člankom 5. stavkom 1. Zakona o doprinosima propisano je da je obveza doprinosa vezana uz razdoblje provedeno u osiguranju i uz osnovu osiguranja. Početak i prestanak razdoblja osiguranja te osnovu osiguranja utvrđuju nositelji obveznih osiguranja.

Što se tiče obveze doprinosa koja se utvrđuje temeljem obveznog osiguranja u slučaju nezaposlenosti, obveza se utvrđuje pozivom na odredbu članka 6. stavka 1. Zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti (Narodne novine, broj 16/17) kojom je propisano da su za slučaj nezaposlenosti obvezno osigurani svi radnici u radnom odnosu i s njima, prema posebnim propisima, izjednačene osobe, kao i osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost i po toj osnovi su obvezno osigurane prema propisima o mirovinskom osiguranju.

Temeljem navedenoga može se zaključiti da je obveza doprinosa vezana uz prethodno utvrđeno svojstvo u osiguranju, a temeljem koje će osiguranik koristiti određena prava u slučajevima propisanim zakonom (u konkretnom slučaju Zakonom o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti) te obveza doprinosa ne može predstavljati određeni oblik kazne za obveznika obračuna i plaćanja doprinosa, već samo iznos temeljem kojega osiguranik može ostvariti svoja prava.

Nadalje, sukladno odredbama Zakona o radu (Narodne novine, br. 93/14 i 127/17) ugovor o radu iznimno se može sklopiti na određeno vrijeme. U tom smislu, ugovor o radu na određeno vrijeme uvijek mora biti opravdan objektivnim razlogom, odnosno njegov prestanak mora biti unaprijed utvrđen, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja.

Vlada Republike Hrvatske također ističe da su Zakonom o radu propisane odredbe koje štite radnike koji sklapaju ugovor o radu na određeno vrijeme. Prvi ugovor o radu na određeno vrijeme može biti sklopljen na razdoblje duže od tri godine, ali tada poslodavac s istim radnikom ne može sklapati sljedeći uzastopni ugovor na određeno vrijeme. Ako je sklopljen u trajanju kraćem od tri godine, ukupno trajanje svih ugovora ne smije trajati duže od tri godine. Poslodavac s istim radnikom može sklapati svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivan razlog koji u tom ugovoru mora biti naveden. Nadalje, ukoliko je ugovor o radu sklopljen protivno odredbama Zakona o radu ili ako radnik nastavi raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena na koje je sklopljen, smatra se da je sklopljen na neodređeno vrijeme. Ukoliko poslodavac pri sklapanju ugovora o radu ne poštuje odredbe Zakona o radu, čini teži prekršaj uz koji je zapriječena visoka novčana kazna (31.000,00 do 60.000,00 kuna).

Pored toga Vlada Republike Hrvatske naglašava da je za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme, jednako kao i za sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme, potrebna suglasna volja objiju ugovornih strana o bitnim sastojcima tog ugovora.

Nadalje, Vlada Republike Hrvatske postavlja pitanje opravdanosti predložene posebne stope doprinosa onome poslodavcu koji primjerice, s radnikom sklapa ugovor o radu na određeno vrijeme zbog zamjene privremeno odsutnog radnika i koji sukladno izvorima prava koji se na njega primjenjuju nije uopće u mogućnosti ovakvu potrebu za privremenim zapošljavanjem zadovoljiti zapošljavanjem novog radnika na neodređeno vrijeme na istom radnom mjestu na kojem je već zaposlena druga osoba.

Slično navedenome, bilo bi i u onim poslovnim okolnostima u kojima poslodavac ima potrebu za zapošljavanjem određenog radnika samo da za njega odradi precizno određeni posao (primjerice, provedba nekog projekta) i koji po dovršetku tog posla više neće imati potrebu za takvim radnikom, niti kod takvog poslodavca postoje drugi slični poslovi koje bi mu poslodavac mogao dodijeliti.

Također, činjenica koju predlagatelj u Ocjeni stanja ističe da se, sukladno podacima Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, najveći broj nezaposlenih osoba zapošljava na određeno vrijeme rezultat je, s jedne strane, provođenja mjera aktivne politike zapošljavanja koje prvenstveno aktiviraju nezaposlenu radnu snagu na određeno vrijeme, a s druge strane i logičnim načinom izlaska iz nezaposlenosti ulaskom u svijet rada sklapanjem prvog ugovora o radu na određeno vrijeme. Međutim veliki broj novosklopljenih ugovora o radu na određeno zapravo prerasta u ugovore o radu na neodređeno vrijeme. Na ovo ukazuju i podaci Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema kojima se već posljednjih nekoliko godina omjer zaposlenih na određeno prema onima zaposlenima na neodređeno vrijeme ne mijenja, odnosno on je približno jednak i iznosi oko 25% ugovora o radu sklopljenih na određeno vrijeme prema 75% ugovora na neodređeno. Temeljem navednoga, iz podataka o ukupnoj zaposlenosti dolazi se do drugačije slike, koja Republiku Hrvatsku svrstava čak među vrh ljestvice država članica Europske unije po udjelu ugovora o radu na neodređeno vrijeme u ukupnoj zaposlenosti. Naime, iz izvješća DG Employment: "Precarious Employment in EU (2016)" razvidno je da je postotak ugovora na puno i na neodređeno radno vrijeme u Republici Hrvatskoj oko 70% iz čega se zaključuje da se radi o državi članici Europske unije s gotovo najviše takvih ugovora.

Vlada Republike Hrvatske radi na iznalaženju dugoročnijeg zakonskog rješenja kojim će se na cjelovitiji način riješiti sva otvorena pitanja koja proizlaze iz općeg propisa o radu, pa tako i pitanje poticanja poslodavaca na sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

Slijedom svega navedenoga, Vlada Republike Hrvatske ne podržava donošenje predmetnog Prijedloga zakona te predlaže da se isti ne prihvati.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, Majdu Burić i Katarinu Ivanković Knežević, državne tajnice u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave i Karolinu Ivanković, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

REPUBLICA HRVATSKA
2
VLADE
sc. Andrej Plenković
VLADA ZAGREB
REPUBLIKE HRVATSKE

